

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] Ærede Medlem ankede, netop med Henblik paa Kulspørgsmaalet, over, at Raadets Formand havde udtalt til Pressen, at man var i Gang med en Undersøgelse af Kulpriserne. Det ærede Medlem nævnte, at Raadets Medlemmer har Tavshedspligt, og mente at maatte nedlægge Protest imod, at Raadsformanden paa udtrykkelig Forespørgsel havde erkendt, at Raadet beskæftigede sig bl. a. med Kulpriserne; det ærede Medlem fandt det uheldigt, at Raadsformanden paa denne Maade skabte Uro inden for Branchen — saaledes tror jeg det ærede Medlem udtrykte sig.

Hertil er nu at sige, at de næringsdrivende, der ikke tager urimelige Priser, ikke synes mig at have nogen Grund til Uro, fordi Priskontrolraadet — saaledes som det er dets Ret og Pligt — tager en eller anden Branches Priser op til nærmere Belysning og Undersøgelse. Det er muligt, at der kan findes en og anden næringsdrivende, der ikke har ganske rent Mel i Posen, hvis man kan bruge dette Udtryk, naar Talen er om Brændsel, og for dette Mindretals Vedkommende kan der maaske være Grund til Nervøsitet og Uro, naar Priskontrolraadet træder i Virksomhed. Men herved sker der ingen Skade; tværtimod, hvis Priskontrolraadet paa denne Maade kunde virke ved sin blotte Eksistens — og Muligheden herfor kan sikkert ikke underkendes —, saa hilser jeg det med stor Tilfredshed.

Det ærede Medlem Hr. Prieme mente, forstod jeg ham ret, rent bortset fra den omtalte Uro, at det ikke var ganske i Overensstemmelse med den Raadet paahvilende Tavshedspligt, naar Raadsformanden havde givet en enkelt Oplysning til Pressen. Jeg maa i denne Anledning sige, at jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i denne Opfattelse. Sagen forholder sig saaledes, at et københavnsk Dagblad den 15. September indeholdt en Forsideartikel med Overskriften: Priskontrolraadet lægger ud. I Artiklen omtales en Skrivelse, Priskontrolraadet havde tilsendt en Række Kulfirmaer, og de til Grund for Artiklen liggende Oplysninger hidrørte øjensynligt fra Kulbranchen selv. At Raadsformanden herefter, da andre Blade paa Foranledning af den nævnte Artikel spurgte ham, om det var rigtigt, at Brændselsspørgsmaalet blev undersøgt af Raadet, besvarede dette bekræftende, forekommer ikke mig med Rette at kunne bebrejdes ham eller Raadet.

Det ærede Medlem Hr. Prieme omtalte dernæst Spørgsmaalet om Raadets Kompe-

tence til at gribe ind og foretage Undersøgelser, ogsaa naar der var Tale om Prisan sættelser, der maaske ikke var anmeldelsespligtige i Henhold til de specielle Bestemmelser i Prisaftalelovens § 8. Jeg ved, at der i forskellige Kredse har været nogen Unighed om Forstaaelsen af Loven paa dette Punkt. Hensigten med Bestemmelserne i §§ 9 og 12 i Prisaftaleloven har imidlertid, som det vil erindres, været understreget ved de Forhandlinger, der bl. a. i dette høje Ting førtes om Loven i sidste Rigsdags-samling. Jeg kan henvise til mine Udtalelser i Folketingstidenden for 1936—37 Sp. 4552, hvor jeg fremhævede, at der ud over Bestemmelserne i § 8 om anmeldelsespligtige Aftaler og Prisbestemmelser i § 9 blev givet et almindeligt Forbud mod urimelige Priser eller andre samfundsmæssigt urimelige Indskrænkninger i den frie Erhvervsudøvelse, herunder Udnyttelse i nævnte Henseender af Vareknaphed eller lignende. Spørgsmaalet blev ogsaa drøftet flere Gange senere under Forhandlingerne.

I Overensstemmelse med, hvad jeg dengang fremhævede, kan jeg ikke se rettere, end at Priskontrolraadet i § 12 har Beføjelse til at foretage Undersøgelser for at konstatere, om Overtrædelse af Loven har fundet Sted gennem urimelige Prisan sættelser, hvad enten disse skyldes anmeldelsespligtige Bestemmelser eller Aftaler, eller de er begrundet i Vareknaphed eller andre Forhold. Jeg maa i øvrigt mene, at § 12 giver Raadet Beføjelse til at foretage almindelige Prisundersøgelser. Jeg kan saaledes ikke være enig i, at Priskontrolraadet skulde have fortolket Loven ud over, hvad Lovens Tekst, dens Bemærkninger og dens Behandling her i Rigsdagen giver Grundlag for, saaledes som det ærede Medlem Hr. Prieme vilde hævde.

Det ærede Medlem Hr. Prieme kom dernæst ind paa en Omtale af de anmeldelsespligtige Aftaler og Prisbestemmelser samt deres Registrering og Offentliggørelse. Det ærede Medlem var ængstelig for, at der gennem Registrering af Aftaler eller Prisbestemmelser skulde komme for meget til Offentlighedens Kundskab. Hertil er for det første at sige, at Loven netop bl. a. hviler paa den Betragtning, at det til Modarbejdelse af uheldige Aftaler er hensigtsmæssigt, at disse registreres og i et vist Omfang offentliggøres, saaledes at Offentligheden normalt kan faa Kendskab til, at der foreligger en Aftale eller Prisbestemmelse. Dette betyder imidlertid ingenlunde, at alle Aftalens eller Bestemmelsens Punkter skal offentliggøres, og noget saadant er der